

UTTALANDE

Nolltolerans mot rasism

Uttalande antaget av vänsterpartiets partistyrelse 3-4 december 2010

Högerextrema och främlingsfientliga partier har under den senaste tioårsperioden byggt upp ett betydande folkligt stöd i flera europeiska länder. Många regeringar har misslyckats med att möta människors rättmätiga krav på rättvisa och skäliga levnadsvillkor. På flera håll har detta medverkat till att främlingsfientlig och rasistisk politik tagit plats i de nationella parlamenten.

Efter Ny Demokratis inträde i riksdagen i början på nittiotalet anpassades politiken i invandrarfientlig riktning. Idag ser vi återigen en utveckling där främlingsfientliga och rasistiska krafter alltmer tillåts sätta den politiska dagordningen, också genom att de etablerade partierna gör denna dagordning till sin egen. Detta avslöjar vissa partiers svårigheter att avstå ifrån symbolpolitik med rasistiska undertoner – både för att vinna några extra röster och för att bereda väg för avgörande systemförändringar.

Sverigedemokraterna är sedan valet 2010 invalda i riksdagen och i en mängd kommuner i landet och har därmed fått ett nationellt genombrott. Det skedde efter fyra år av hårdför klasspolitik från den borgerliga regeringen, men framförallt därför att politiken under lång tid misslyckats med att bryta klassklyftor och diskriminering. Det är en situation som ställer höga krav på Vänsterpartiet och andra antirasistiska krafter. Den anpassning till rasisternas verklighetsbild som vi redan sett hos vissa främst borgerliga partier måste mötas och förhindras. Många människors berättigade ilska över att bli utsatta för en samhällsordning där de ständigt förlorar skall vi möta med en vänsterpolitik som utmanar och ifrågasätter den ekonomiska makten och politiska eliten. En politik som innebär konkreta sociala och materiella förbättringar i människors vardag. I motsats till rasisterna så sparkar vi uppåt, inte nedåt.

Rasismen groer i samhällets orättvisor

Samtidigt som Sverige och övriga västvärlden är rikare än någonsin växer klyftorna. Och ett samhälle med ökande skillnader mellan rika och fattiga, där politiken alltmer inriktas på att ta från arbetare, arbetslösa och sjukskrivna och att ge till dem som redan är rika, är en verklig grogrund för rasistiska och fascistiska rörelser och partier. Känslan av maktlöshet kan föda otrygghet, syndabockstänkande och hat.

Därför handlar kampen mot rasism och främlingsfientlighet också om att minska klyftorna. För detta krävs en politik för omfördelning av makt och resurser.

Vänsterpartiet står för det politiska alternativ som kan kanalisera människors känsla av maktlöshet till en konstruktiv kamp för förändring av samhället. Detta är en kamp för konkreta förbättringar av människors livssituation. Det handlar om att bedriva en kraftfull generell politik för att utjämna klassklyftorna och för alla människors rätt till arbete, bostad och utbildning, och det handlar om att bekämpa rasism och diskriminering. En antirasistisk politik är en politik för solidaritet och rättvisa.

Vänsterpartiet har ett särskilt ansvar i denna kamp och spelar en avgörande roll i den kommande utvecklingen. Vi tar detta ansvar. Vi kommer inte att tillåta att högerextrema och rasistiska krafter sätter dagordningen. De kommer att mötas med motstånd från en tydlig och stark vänster som samlas i en bred folklig allians för att bekämpa rasism, främlingsfientlighet och homofobi.

En kamp på flera plan

Kampen mot rasism är en kamp mot diskriminering och statlig rasism, mot uttalat rasistiska grupper och partier, mot rasistiska tendenser i etablerade partiers politik, mot ökande klasskillnader och för en generell välfärdspolitik som omfattar alla kvinnor och män – invandrade som infödda.

Hatbrotten med homofobiska motiv ökar kraftigt och våldet mot homo-, bisexuella och transpersoner blir allt mer omfattande och allt grövre. Inom högerextrema rörelser utmålas ofta homo-, bisexuella och transpersoner som moraliska fiender som det är legitimt att förnedra och misshandla. Den politiska kampen för lika rättigheter, rättssäkerhet och frihet för homo-, bisexuella och transpersoner måste därför fortsätta på bred front.

Eftersom den rasistiska rörelsen bygger på och upprätthåller manlig överordning är den ett direkt hot mot kvinnors rättigheter. Kampen mot rasism och högerextremism hör därför nära samman med den feministiska kampen. Det är också viktigt att avslöja att SD:s och andra rasisters skenbara och nyväckta omsorg om kvinnor och HBT-personer bara är ytterligare ett sätt för dem att sprida sin rasistiska människosyn.

När rasistiska partier tillåts sätta dagordningen förflyttar även etablerade partier sina positioner. Det har blivit möjligt att stå för en politik om språkrav för medborgarskap, om att hårdare krav mot invandrade är nödvändigt för att den svenska gästfriheten inte ska missbrukas. Det har blivit möjligt att hävda att i stort sett ingen av de människor som söker asyl i Sverige är ”riktiga flyktingar”. När nu Sverigedemokraterna har valts in i riksdagen är huvudutmaningen för Vänsterpartiet att förhindra att andra partier övertar deras människosyn och dagordning. Ett litet rasistiskt parti i riksdagen är illa, men att andra partier steg för steg övertar deras politik är betydligt värre. Dels vrids då hela samhällsdebatten i främlingsfientlig riktning och dessutom normaliserar en sådan utveckling rasisterna och grundlägger en situation där de inom kort också ges direkt inflytande över politikens utformning såsom vi sett i bland annat Danmark.

Det ständiga misstänkliggörandet av invandrare som grupp tjänar ett tydligt politiskt syfte. De ständigt återkommande förslagen på enkla symbollösningar beror ibland på bristande insikt om problemens karaktär. Men ofta rör det sig om ett medvetet val att profitera på det faktum att politiken misslyckats med att bryta utestängning och diskriminering och att klyftorna ökar. Genom att fokusera invandrade som problem blir det lättare att genomföra systemskifte med ökande klyftor och mer övervakning och kontroll.

Statlig rasism

Med institutionaliserad eller statlig rasism menas de strukturer i statsapparaten som, medvetet och omedvetet, ger signaler om att människor skulle ha olika värde beroende på sin etniska bakgrund. Ett exempel är den svenska flyktingpolitiken. Människors berättelser om förföljelse

misstros ofta och deras välgrundade rädsla nonchaleras. Att avvisa största möjliga antal människor tycks överordnat solidaritet och människovärde. De signaler som denna politik sänder ut ger högerextrema organisationer och partier argument för sin sak och ökar deras möjligheter till framgång.

Ett annat exempel på statlig rasism handlar om de allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter som sker i terrorismbekämpningens namn. Detta har medfört förtryck och misstänkliggörande av många muslimer och grupper av invandrade i västvärlden. Den maktordning som är formulerad kring det så kallade kriget mot terrorismen får direkta konsekvenser för livsutrymmet för personer med utländsk bakgrund i Sverige. Men det ökande kontroll- och övervakningssamhället rör alla, oavsett var man är född, och vad man har för trosuppfattning och världsbild. Främlingsfientlighet och islamofobi breder ut sig i hela västvärlden.

För vänsterpartiet är kampen mot den statliga rasismen avgörande för att Sverige ska kunna bli ett samhälle där alla har samma möjligheter. Vi kämpar för en human och solidarisk flyktingpolitik och vi bekämpar diskriminering, islamofobi och rasism. Det är också viktigt att människor med olika etnisk bakgrund finns som yrkesutövare inom känsliga samhällsområden som rättsväsendet. De främlingsfientliga och rasistiska element som finns i delar av rättsväsendet och inom försvarsmakten ska bekämpas.

En bred folklig rörelse mot rasismen

Kampen mot rasism och främlingsfientlighet ska föras i en bred antirasistisk rörelse av alla de människor som försvarar allas lika värde och som vågar stå emot Sverigedemokraternas och andra gruppers människofientliga budskap. En sådan antirasistisk rörelse kräver ett starkt folkligt stöd, särskilt inom arbetarrörelsen och bland invandrade. Vi välkomnar samarbete också med andra partier och organisationer. Det är vi tillsammans – partier, organisationer och enskilda – som har huvudansvaret för att sköta det antirasistiska opinionsarbetet – inte staten.

Vi som står för en annan ståndpunkt är många fler, är bättre organiserade och har bättre argument än rasisterna. Vi vet vad rasistiska partier står för och att vad som krävs är handling. Rasismen, främlingsfientlighet och de fördomar som finns i samhället ges utrymme att frodas när det råder brist på möten mellan människor och när det är brist på hållbara alternativ som kan förbättra människors vardag. Det går inte att bekämpa rasismen genom att låtsas som om den inte finns och därför uppmanar vi inte folk till att stanna hemma när fascisterna demonstrerar. Vi ska visa att vi är många och att en annan väg är möjlig.

Vänsterpartiets antirasistiska arbete handlar också om att ge människor tillräckliga argument för att de inte ska rösta på eller organisera sig i rasistiska grupper. Vi finns i människors vardag och visar på vårt alternativ och vi organiserar motstånd. Men vi motsätter oss ett förbud mot rasistiska organisationer eller partier. Så länge de håller sig inom lagens gränser bör de ha yttrande- och mötesfrihet. Däremot är det viktigt att understryka att den lagstiftning som idag finns för att stoppa rasistiska gruppers propaganda och verksamhet måste användas fullt ut.

Det är det breda antirasistiska arbetet med folklig förankring som är huvudfokus. Grupper som genom beväpning och provokationer söker våldsamt konfrontation försvarar för den

antirasistiska rörelsen bland annat eftersom de försvagar allmänhetens stöd för rörelsen. För oss är det självklart att ta avstånd från våld i det politiska arbetet. Kampen för ett brett motstånd mot rasism och främlingsfientlighet kräver att vi står upp för våra åsikter. Därför genomför vi våra aktiviteter utan maskering, i vänsterpartiets namn eller genom samverkan med andra progressiva rörelser. Vi deltar inte i aktiviteter som vi bedömer löper risk att bli våldsamma, utan söker då andra sätt att markera mot rasism.

Det är vi som tar kampen

Vänsterpartiet tar debatten och kampen mot rasistiska partier, nu som tidigare. Eftersom Sverigedemokraterna valts in i riksdagen kommer vi ta debatten mot dem även där. Det gör vi genom att tydligt visa att det är vänsterpolitik som krävs för att komma tillrätta med klassklyftor och orättvisor som den borgerliga politiken och den existerande samhällsordningen skapat. Vi gör det genom att visa att Sverigedemokraterna är ett högerextremt parti som stödjer denna orättvisa politik. Vi fortsätter kämpa för en mänsklig flyktingpolitik och mot diskriminering även om vår främsta uppgift inte är att diskutera invandrings – och integrationsproblematik med Sverigedemokraterna. Vår uppgift är snarare att visa de verkliga samhällsproblemen, att lyfta fram Vänsterpartiets svar på den vanmakt som de som röstat på Sverigedemokraterna och många andra känner över arbetslöshet, utslagning och orättvisor. Det är endast med vänsterpolitik som välfärden förbättras och arbetslösheten minskas.

Det är viktigt att vi visar att det finns en tydlig och rak vänsteropposition i de parlamentariska församlingar där vi inte ingår i en majoritet. Också när vi ingår i en majoritet är det viktigt att hela tiden vrida politiken åt vänster och vara tydliga med vår grundläggande kritik av orättvisor och klassklyftor. Det är viktigt av flera orsaker. För det första så behövs det vänsterpolitik för att komma tillrätta med samhällsproblemen. Dessutom får inte Sverigedemokraterna framstå som att de är ensamma i opposition. En situation där alla andra partier är överens mot Sverigedemokraterna underlättar deras strategi att utmåla sig som martyrer och stärker den falska bilden av att det är Sverigedemokraterna som står mot det politiska etablissemanget. En tydlig vänsterpolitik som innebär konkreta förbättringar för de människor som idag missgynnas, en politik som utmanar och kritiserar samhällsordningen är en antirasistisk strategi som vrider debatten från att handla om problem med invandrare till de verkliga motsättningarna mellan höger och vänster. Därför är det viktigt att det också genomsyrar vår politiska strategi när vi agerar i de parlamentariska församlingarna.

Vi måste möta människor i deras vardag. Vi ska söka kontakt med och påverka människor och vi ska synliggöra det politiska alternativet. Sverigedemokraterna rekryterar idag stöd hos människor som känner sig övergivna av det politiska etablissemanget. Detta är bland annat ett resultat av att arbetarrörelsen varit dålig på att mobilisera sina traditionella väljargrupper och att bedriva en alternativ politik till ökade klyftor. Inför detta måste även vänsterpartiet vara självkritiskt. Men framför allt måste vi helt enkelt vara mer närvarande och erbjuda tydligare alternativ som bryter människors maktlöshet och som stänger utrymmet för reaktionära krafter.

Det är väldigt många som känner oro och avsky inför den propaganda och de åsikter som Sverigedemokraterna står för. Därför ska vi samla alla som är förbannade och oroad över rasismen i samhället och på detta sätt krympa rasisternas spelutrymme.

Vår strategi handlar om att aldrig låta rasister och rasistiska partiers propaganda stå oemotsagda. Det är vi som tar kampen. Målsättningen är att finnas på plats inom 24 timmar, varhelst Sverigedemokraterna eller andra rasister propagerar. När de delar flygblad är vi där för att ge motargument och avslöja deras lögner. När de håller appellmöten organiserar vi möten, demonstrationer och manifestationer om dessa bedöms kunna bli större och bättre organiserade än deras. Att sabotera torgmöten är en dålig strategi för att bekämpa Sverigedemokraterna. Det är inte deras rätt att yttra sig vi vill bekämpa, utan deras budskap. Att förhindra SD att yttra sig ökar deras möjligheter att framställa sig som martyrer. Detta är en målsättning som kräver mycket av oss. Men vi ger aldrig efter för rasism och främlingsfientlighet.

Det är vi som tar debatten. Vår målsättning är att minska rasismen och främlingsfientlighetens utbredning genom att ta debatten med människor i deras vardag. Vi tar den där människor träffas och interagerar – på arbetsplatser, i bostadsområden, på skolor, i kassakön, på gator och torg.

Alla demokratiska partier har ett ansvar för att bekämpa rasism, främlingsfientlighet och homofobi. Som vänsterparti har vi ett särskilt ansvar i den kampen och för att motarbeta de klassklyftor och orättvisor som oftast är grogrunden. Vi tar detta ansvar, och vi tillåter inte att högerextrema krafter sätter dagordningen. Vi lovar att de ska bemötas av en tydlig och stark vänster som knyter breda demokratiska allianser för att mota tillbaka rasism, främlingsfientlighet och homofobi. Vi ska inte ge rasisterna en lugn stund.